

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Велики Преслав, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, I СЪСТАВ, НО, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дияна Д. Петрова

при участието на секретаря Женья С. Проданова
като разгледа докладваното от Дияна Д. Петрова Административно
наказателно дело № 20233610200199 по описа за 2023 година

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на жалба от Д. В. В. с ЕГН *****, с адрес гр.***, обл.***, ул.****№* срещу Наказателно постановление №23-0323-000408/02.06.2023 г., издадено от Началника на РУ гр. Велики Преслав при ОД МВР-Шумен.

В обстоятелствената част на жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност и неправилност на наказателното постановление като издадено при непълнота на доказателствата и при неправилно и необосновано прилагане на материалния закон.

Предвид изложеното се иска от съда наказателното постановление да бъде отменено изцяло като неправилно, необосновано и незаконосъобразно.

Жалбоподателят се явява лично и със защитник, който поддържа жалбата, сочи писмени и гласни доказателства.

Въззиваемата страна не изпраща представител и не развива становище по жалбата. В съпроводителното писмо по чл. 60, ал. 2 от ЗАНН и представена нарочна молба моли наказателното постановление да бъде потвърдено.

Съдът, като обсъди материалите по приложената административнонаказателна преписка и събраните по нея, и в хода на съдебното производство гласни, писмени доказателства и веществени доказателства, прецени ги поотделно и в тяхната съвкупност, установи от фактическа страна следното:

На вечерта около 00.00 часа на 17 срещу 18.05.2023 г. полицейските служители Й. Г., Г. Т. и С. С., които били дежурна смяна и се намирали със служебния автомобил в гр.Велики Преслав на ул.»Ахелой» до сградата на бившия хотел «Балкантурист», получили сигнал, че жалбоподателя тръгнал

от заведение «Фонтаните» в същия град с автомобила си и е употребил алкохол. След като получили сигнала служителите на реда потеглили с автомобила към кръстовището на ул.«Ал.Стамболийски» и ул.«Раковски» с цел да изпълнят служебните си задължения – да извършат проверка. На около 100-150 метра видели автомобила на жалбоподателя «БМВ 530 Д» с рег. №Н0641КВ да преминава през кръстовището. Жалбоподателят преминал през кръстовището на ул.«Ал.Стамболийски» и ул.«Раковски», като не спрял на поставения в неговата посока на движение пътен знак Б-2 СТОП и продължил. Полицейският автомобил го следвал, но не могъл да го настигне. Поради което полицейските служители решили да го пресрещнат пред дома му на ул.»***» и там да го спрат за да извършат проверка. Но когато достигнали до кръстовището на ул. «Неофит Рилски» и ул.«***», видели че жалбоподателя преминава през следващото кръстовище на ул.»Кирил и Методий» и ул.»Борис Спиров» и се отправя в посока изхода за гр.Търговище. В този момент изгубили автомобила от поглед и завили по ул.»Виница». Тогава видели автомобила паркиран на ул.»Чъргубила Мостич». Полицейският автомобил спрял на ул.»Виница», успоредна на ул.»Чъргубила Мостич», непосредствено до тревна площ с дървета и храсти /остров/, която разделя двете улици. През това време жалбоподателят и св.Я., който бил с него в автомобила, вече били слезли и се отдалечавали от него, като тръгнали към другата страна на тревната площ по тротоара. Полицейските служители, незабавно слезли от автомобила си и отправили разпореждане към жалбоподателя и В. да спрат с думите:»Стой, полиция! Останете на място да се извърши проверка! Полиция!». Вместо на изпълняване на разпореждането двамата продължили по тротоара, което принудило служителите на реда на бегот да преминават през тревната площ за да ги настигнат. При започване на проверката жалбоподателя и В. първоначално не посочвали кой от тях е управлявал автомобила, но в последствие потвърдили, че жалбоподателя е управлявал собствения си автомобил. След което била извършена проверката, при която на жалбоподателя и св.В. били съставени АУАН за различни административни нарушения на ЗМВР и на жалбоподателя на ЗДвП. Въз основа на съставения на жалбоподателя акт е издадено и обжалваното НП, с което за нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП и на основание чл.183, ал.2, т.3, предл.1 – во от ЗДвП е наложено административно наказание «глоба» в размер на 20.00 лв.

При така установените фактически положения, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, и в установения от закона четиринадесет дневен срок от връчването на НП (съгласно входящия номер в деловодството на административнонаказващия орган).

Относно основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА. В тази насока, съдът взе предвид следното:

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на административно наказателно-процесуалните правила. АУАН и НП са издадени от компетентни органи по смисъла на чл.189 от ЗДвП

съгласно Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г., спазени са сроковете по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН и не са допуснати съществени нарушения на административно наказателнопроцесуалните правила, които да налагат отмяна на последните.

Безспорно е установено от доказателствата по делото, че на процесната дата и място, жалбоподателят е управлявал МПС, което не се и оспорва от него.

Същественото в административно – наказателното производство е да се установи: има ли административно нарушение, извършено ли е то от лицето посочено като нарушител лично и дали това лице го е извършило виновно.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът намира за безспорно установено, че на посочените в АУАН и в НП дата и час лек автомобил «БМВ 530 Д» с рег.№Н0641КВ, е бил управляван от жалбоподателя по ул.»Ал.Стамболийски», като на кръстовището ул.»Ал.Стамболийски» и ул.»Раковски» не спрял на знак Б2, а продължил движението си. Полицейският автомобил го следвал, но не могъл да го настигне.

Изложената фактическа обстановка се потвърждава и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели: Г. Т. и С. С., както и приетите и приложени по делото писмени доказателства, заключението на съдебно-компютърно-видео-техническа експертиза и веществено доказателство компакт диск със запис от охранителна камера, оглед на веществено доказателство.

Съдът кредитира изцяло показанията на посочените свидетели, същите са логични непротиворечиви и няма индиция за тяхната заинтересованост. Показанията на свидетелите изцяло кореспондират с приложените към делото писмени доказателства. Показанията на свидетелите дават ясна картина за обстоятелствата от предмета на доказване-обективната страна на нарушението - деянието, самоличността на нарушителя и субективната-виновността му. Не се констатираха противоречия в показанията на посочените свидетели, които следва да бъдат обсъждани.

От показанията на полицейските служители от РУ-В.Преслав- С. С. и Г. Т. се установява, че жалбоподателя, като водач на МПС не е съобразил поведението си с пътен знак Б-2 СТОП, като при преминаване на кръстовището на ул.»Ал.Стамболийски» и ул.»Раковски» не е спрял преди знака, поставен на ул.»Ал.Стамболийски» в посоката на движение на автомобила, а е преминал през кръстовището.

По искане на жалбоподателя по делото е разпитан в качеството на свидетел и В. Я., който дава показания в подкрепа на твърдяните от жалбоподателя факти, че е спрял на знака.

При съпоставка на показанията на двете групи свидетели, съдът намира, че следва да бъдат кредитирани показанията на полицейските служители, за които не се доказва, че не са обективни и кореспондират с останалите доказателства, докато свидетеля В. и жалбоподателя са в приятелски отношения, т. е. има индиция за заинтересованост случаят да се реши с полза на жалбоподателя.

На проведените очни ставки между свидетеля В. и свидетеля С. и между свидетеля В. и свидетеля Т., всеки от свидетелите поддържа изложеното в показанията си, свидетеля В., че жалбоподателя е спрял на знака, а

свидетелите полицейски служители че не е спрял. След анализ на взаимно изключващите се обяснения и показания, съдът възприе за достоверни показанията на свидетелите полицейски служители, тъй като същите се подкрепят от останалите доказателства по делото.

Сочените от защитата, противоречия, несъответствия с твърдения за невярност и предубеденост обстоятелства в показанията на свидетелите – полицейски служители, като кога са тръгнали след получаване на сигнала, дали са били извън полицейския автомобил при получаване на сигнала, колко време са се забавили, по кои улици са решили да продължат с цел да спрат жалбоподателя за проверка, движението на полицейския автомобил и дали той е спрял на процесния знак, на първо място не се установиха, освен това нямат отношение към деянието, установи се че полицейските служители макар и от разстояние са видели, че жалбоподателя не е спрял на знак Б2 СТОП и то на посоченото в АУАН и НП кръстовище.

Видно от представената от Община Велики Преслав схема на процесното кръстовище се установява, че на мястото, посочено в АУАН и в НП е поставен знак Б-2 СТОП.

По искане на жалбоподателя по делото е приет като вещественно доказателство компакт диск със запис от охранителна камера на частен дом в близост на ул.“Ал.Стамболийски“№20 в гр.В.Преслав. Предвид, че записът не е направен по реда на НПК е назначена съдебно-компютърно-видео-техническа експертиза, от заключението на която се установява, че представения за изследване компакт диск, съдържа три файла, посочени са имената на файловете `received_613287980684324`; `received_926509475250101` и `video-df05F1ba52176EFC706EF267dfr2a4660-V`, не се установяват признаци на намеса/манипулация/ върху записаната в диска информация както на съдържанието, така и на часовото време.

От извършеният в съдебно заседание оглед на вещественото доказателство компакт диск се установява, че на 19.05.2023 г. два автомобила са преминали преди кръстовището по ул.“Ал.Стамболийски“ в гр.В.Преслав, първия автомобил преминава 0,17 сек от записа, втория 0,29 сек. от записа не може да установи от клипа марката, модела и регистрационния номер на първия автомобил. Вижда се тъмен на цвят автомобил. Втория преминаващ автомобил е светъл на цвят. Вижда се и размазан надпис по продължение на автомобила надлъжно, за който може да се предположи, че е изписано:“ПОЛИЦИЯ“, т.е., че е полицейски автомобил. Не се виждат на клипа пътни знаци.

Процесуалният представител на жалбоподателят оспорва вмененото нарушение на знак Б2, с аргумента, че от приобщеният запис се установява, че на кръстовището стоп светлините на автомобила, управляван от жалбоподателя, се осветили отзад, което предполагало спиране на движението на автомобила. Действително от Видеофайл `received_926509475250101` се установява, че в един момент стоп светлините на автомобила се задействат, но това само по себе си не предполага, че МПС е спряло, тъй като стоп светлините се задействат и при употреба на спирачките за намаляване на скоростта на движение. От видеозаписа по безспорен начин се доказва, че автомобилът не е спрял на кръстовището, а само е намалил скоростта си на движение.

Пътните знаци от група Б касаят предимството като пътен знак "Б2"

задължава водачите да спрат и да пропуснат движещите се по пътя с предимство. Съдът намира, че от доказателствата по делото – показанията на свидетелите С. и Т. и приобщения запис се доказва по безспорен начин, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на [чл. 6, т. 1 от ЗДвП](#), тъй като не е съобразил поведението с пътен знак Б2, поставен на ул. "Ал.Стамболийски" и преминал през кръстовището с ул. "Раковски", без да спре.

Административно - наказващият орган правилно е издирил и приложил действащата за вмененото нарушение санкционна разпоредба, а именно на [чл. 183, ал. 2, т. 3 пр. 1 от ЗДвП](#), поради което в тази част НП следва да бъде потвърдено. Размерът на наказанието е строго фиксиран от закона, поради което не подлежи на ревизия.

За пълнота следва да се отбележи, че административното нарушение, за което е повдигнато обвинение с обжалваното НП не е маловажно, т.к., освен че не се отличава от останалите нарушения от същия вид, обществената му опасност е висока, т.к е извършено заедно с друго административно нарушение, в тъмната част на денонощието, когато видимостта е намалена, поради което не може да се приеме, че обществената им опасност е явно незначителна.

Отнемането на контролни точки не фигурира сред принудителните административни мерки и сред наказанията по ЗДвП, което означава, че отнемането на контролни точки не е санкция, която би подлежала на самостоятелно обжалване, а фактическо действие с контролно – отчетен характер, което изпълнява предупредителна и информационно – статистическа функция.

С оглед на гореизложеното съдът прие, че правилно административно-наказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за извършеното нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП и процесното Наказателно постановление, е правилно и законосъобразно в тази му част и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Съдът като съобрази изхода на спора и направеното изрично искане от процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждани на разноски за юрисконсултско възнаграждение, счита на осн.чл. 63д от ЗАНН вр. с чл.143, ал.1 от АПК вр. с чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК, че въззиваемата страна има право на разноски. Доколкото в съпроводителното писмо не е посочен конкретен размер на поисканото юрисконсултско възнаграждение, не е представен списък на разноските, то съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение на юрисконсулта, представляващ административнонаказващия орган - ОД на МВР – гр. Шумен по делото, в размер на 40.00 /четиридесет/ лв., която следва да се присъди в тежест жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №23-0323-000408/02.06.2023 г., издадено от Началника на РУ гр. Велики Преслав при ОД МВР-Шумен с

което на Д. В. В. с ЕГН *****, с адрес гр.***, обл.***, ул.“***“№* за нарушение по по чл.6, т.1 от ЗДвП и на основание чл.183, ал.2, т.3, предл.1 – во от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 20.00 лв.

ОСЪЖДА Д. В. В. с ЕГН *****, с адрес гр.***, обл.***, ул.“***“№* да заплати на Областна Дирекция на МВР-Шумен със седалище и адрес на управление гр.Шумен, ул.“Сан Стефано“№2 направените в настоящото производство разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 40.00 лв./четиридесет лева/.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с жалба пред Административен съд гр. Шумен по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, на касационните основания, предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____